

До чіткої б дійти межі

Інна Рябченко

До чіткої б дійти межі
Де закінчиться чорна смуга
І холодна душа зав'юги
Десь полине за віражі.

До межі, за якою світ,
Ніби сонячні жовті ріки.
Мені вітер відкрив повіки,
Бо в майбутнє готовий кліт.

Я піщаний залишу дім
І кар'єрів хрести камінні,
Паперові квітки осінні...

А з собою візьму лиш сім —
Хліб, вино, мед, взуття та одяг,
Сміх і пісню, що сум відводить.